

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IHK918/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	C. G.	w okresie od 7 stycznia 2019 roku do 31 lipca 2020 roku, prowadząc działalność gospodarczą we własnym imieniu pod firmą (...).H. C. C. G., a od dnia 18 lipca 2019 roku po przekształceniu jej w jednoosobowa spółkę z ograniczoną	

		<p>odpowiedzialnością pod firmą (...) z s. w B. przy ul. (...), woj. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu wbrew przepisom ustawy, sprowadzał z zagranicy do składu w B. odpady w toku transgranicznego przemieszczania odpadów z tzw. „listy zielonej” w celu odzysku lub unieszkodliwienia, oznaczając siebie w dokumentacji przemieszczenia - „Załącznik VII Informacja dołączona do przemieszczanych odpadów zgodnie z art. 3 ust. 2 i ust. 4” (rozporządzenia nr 1013/2006) jako odbiorcę odpadów oraz w niektórych przypadkach jako odbiorcę odpadów, jak i podmiot posiadający instalację odzysku odpadów</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
C. G. jest prezesem Spółki (...). Spółka prowadzi działalność polegającą na zbieraniu odpadów oparciu o decyzję Starosty Powiatu (...) z dnia 13.01.2014r. Spółka w okresie od 01.01.2019 r. do 31.07.2020 r. prowadziła międzynarodowy obrót odpadami w postaci tworzyw sztucznych, papieru i tektury oraz metali nieżelaznych tzw. „zielonego“ wykazu	zawiadomienie (...) wraz z dokumentacją	1-38	

odpadów. W 2019 roku była odbiorcą 96 transportów odpadów wykonanych w ramach transgranicznego przemieszczanie odpadów, pochodzących 26 kontrahentów. Łączna masa przyjętych odpadów wyniosła 1 670.879 kg W okresie 01.01.2020 r. - 31.07.2020 r. podmiot przyjął łącznie 902,167 kg(transportów) w ramach transgranicznego przemieszczania odpadów. Całość stanowiły odpady o kodzie 15 01 02. Odpady zostały przyjęte od 28 kontrahentów Spółka nie prowadzi procesów przetwarzania odpadów. Większość sprowadzonych odpadów została poddana recydingowi przez odrębne podmioty. Spółka w ramach transportu odpadów do P. (...) oznaczala siebie w dokumentacji przemieszczenia - „Załącznik VII Informacja dołączona do przemieszczanych odpadów zgodnie z art. 3 ust. 2 i ust. 4 (rozporządzenia nr 1013/2006) jako odbiorcę odpadów. W przypadku niektórych przemieszczeń spółka występowała zarówno jako odbiorca odpadów, jak i podmiot posiadający instalację odzysku odpadów pomimo tego, że spółka nie jest w

posiadaniu tego rodzaju instalacji.

Przedmiotem umowy z dnia 17.07.2018 r. pomiędzy Spółką (...) a R. P. było transgraniczne przemieszczanie odpadów o kodach 15 01 02, 15 01 05 oraz 19 12 04. Umowa pomiędzy powyższymi spółkami zawierała błąd literowy, ponieważ zamiast kodu 19 12 03 wpisano błędnie 1912 04. Pozostałe dokumenty dotyczące tego przemieszczenia zostały wypełnione na prawidłowy kod 19 12 03. Jest to aneks VII z dnia 7 stycznia 2019 r., dokument PZ z dnia 9 stycznia 2019 r., faktura R. (...) z dnia 8 stycznia 2019 r. Odpady z (...)S. przyjechały do P. (...)w dniu 11 października 2019 roku . Umowa z tym kontrahentem dotycząca tego transportu została październik 2019 r. Spółka (...) posiada dwie umowy z (...), dotyczące obrotu odpadami w obie strony, tj. w jednym przypadku Spółka (...) jest wysyłającym odpady (umowa z dnia 6.12.2019 r.), w drugim przypadku jest odbiorcą odpadów (umowa (...).04.2019 r.). Spółka (...) posiadała poprawiony aneks z dnia 17.10.2019 r., gdzie organizatorem transportu podanym w polu nr 1 jest firma (...), a wytwórcą odpadów jest firma (...). Spółka (...) posiadała poprawiony annex VII

<p>z dnia 17.06.2020 r., gdzie organizatorem przemieszczenia jest firma (...), a wytwórcą odpadów jest firma (...). Spółka (...) również posiadała właściwy poprawiony annex VII z dnia 18.06.2020 r., gdzie organizatorem transportu jest firma (...) a.s., a wytwórcą odpadów jest firma (...).</p> <p>We wszystkich wyżej wymienionych wypadkach odpady zostały poddane recyclingowi przez odrębne podmioty.</p>			
pismo C. G. wraz załącznikami	k. 49-69		
pismo (...)	75-78		
wyciąg z KRS	79-82		
aneksy do umów			
oświadczenia o poddaniu odpadów recyklingowi	k. 115-127		
aneksy do umów, listy przewozowe dostarczone przez C. G.	k.128-146		
wyrok WSA w Łodzi z dnia 16 sierpnia 2021r. wraz z uzasadnieniem	k.234-239		
Zeznania Ł. J.	k. 227-228, 83-86,43-44		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 226-227, 95-98		

C. G. nie był karany	karta karna		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	aneksy do umów	bezsporne, niebudzące wątpliwości	

aneksy do umów, listy przewozowe dostarczone przez C. G.	bezsporne, potwierdzające wyjaśnienia oskarżonego	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego	sąd uznał je za częściowo wiarygodne w szczególności w części korespondującej z załączonymi dokumentami i zeznaniami inspektora (...) Ł. J.. Potwierdzone zostało bowiem, że w większości sytuacji błędy w dokumentacji transportowej odpadów przeznaczonych do recyklingu popełnione były przez podmioty zagraniczne i nie obciążały oskarżonego. Nadto nie stanowiły naruszenia prawa karnego gdyż można je sprostować lub poprawić. Nie oznaczało, że C. G. prowadził działalność nielegalnie.	
karta karna	bezsparna	
oświadczenia o poddaniu odpadów recyklingowi	niekwestionowane przez żadną ze stron w tym przez oskarżyciela publicznego	
pismo C. G. wraz załącznikami	bezsparne, załączone dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron w tym przez organy ścigania	
pismo (...)	bezsparne	
wyciąg z KRS	bezsparny	

wyroki WSA w Łodzi z dnia 16 sierpnia 2021r. wraz z uzasadnieniem	bezsportny		
zawiadomienie (...) wraz z dokumentacją	bezsportne, niekwestionowane		
Zeznania Ł. J.	spójne konsekwentne, wyjaśniające na czym polegał błąd C. G. w transgranicznym przemieszczaniu odpadów, korespondujące z załączoną dokumentacją.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	1	C. G.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
Sąd umorzył postępowanie z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. W pierwszej kolejności należało rozważyć czy C. G. wypełnił znamiona art. 183 § 4 kk. Zdaniem Sądu tak, aczkolwiek nie poprzez błędne wypełnianie aneksów nr VII podczas transgranicznego przemieszczania odpadów. Art 183 § 4 kk penalizuje nielegalne przemieszczanie odpadów wbrew przepisom ustawy. Błędne wypełnianie dokumentów transportowych w tym aneksu nr VII nie wypełnia znamion tego przestępstwa. Trzeba mieć tu na uwadze, że w większości przypadków to na podmiocie zagranicznym ciążył obowiązek właściwego			

wypełnienia dokumentów, co potwierdził również inspektor (...) Ł. J.. Nadto prawo nie zabrania poprawienia czy sprostowania takich dokumentów. Jak słusznie wskazywał obrońca oskarżonego przepisy nie regulują kwestii „poprawiania” błędnie wypełnionych dokumentów, tj. nie przewidują żadnej szczegółowej procedury w tym zakresie. Jest to dokument wypełniony przez prywatne podmioty, nie stanowi dokumentu urzędowego, nie znajduje się również w żadnej „urzędowej” bazie. Przyjmuje się, że istnieje możliwość korygowania tych dokumentów, podobnie jak innych dokumentów ewidencyjnych, przez wszystkie strony uczestniczące w transgranicznym przemieszczaniu odpadów. Wobec tego, że oskarżony dostarczył poprawione dokumenty Sąd wyeliminował to z opisu czynu.

Istotą problemu w przedmiotowej sprawie jest to czy oskarżony mógł być odbiorcą odpadów i dokonywać transgranicznego przemieszczania odpadów do utylizacji lub odzysku z listy zielonej nie mając instalacji do recyklingu. Sąd podziela tu w pełni rozważania

zawarte w uzasadnieniu do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z dnia 16 sierpnia 2021r. (...) SA/Łd 161/21 gdzie Spółka (...) skarżyła zarządzenie pokontrolne (...). WSA podał w uzasadnieniu swojego wyroku między innymi, że „Spółka dokonała transgranicznego przemieszczania odpadów celem odzysku lub unieszkodliwienia, oznaczając siebie w dokumentacji przemieszczenia - „Załącznik VII Informacja dołączona do przemieszczanych odpadów zgodnie z art. 3 ust. 2 i ust. 4 (rozporządzenia nr 1013/2006) jako odbiorcę odpadów. Dodatkowo stwierdzono, że w przypadku niektórych przemieszczeń spółka występowała zarówno jako odbiorca odpadów, jak i podmiot posiadający instalację odzysku odpadów. Pomimo tego, co nie jest kwestionowane przez skarżącą, że spółka nie jest w posiadaniu tego rodzaju instalacji. Zgodnie z oświadczeniem spółki nabywa ona przedmiotowe odpady, które przechowuje na terenie swojego przedsiębiorstwa a następnie odsprzedaje podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich odzysk lub unieszkodliwienie. Zgodność z prawem

tego rodzaju działalności spółka wywodzi z treści art. 2 pkt 14 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (DZ.U. L z 2006 r.190.1) - dalej: rozporządzenie nr 1013/2006, zgodnie z którym odbiorcą jest każda osoba lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do których odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. W ocenie skarżącej treść powyżej powołanego przepisu w żaden sposób nie ogranicza możliwości uznania za odbiorcę odpadów podmiotu odbierającego odpady w ramach ich transgranicznego przemieszczania, który następnie przekazuje je innemu podmiotowi, posiadającemu odpowiednią instalację który finalnie dokonuje ich odzysku lub unieszkodliwienia. Zasadność powyższego zdaniem spółki potwierdza treść art. 18 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia nr 1013/2006. który odnośnie odpadów wymienionych w art. 3 ust. 2 i ust. 4 rozporządzenia, wprost posługuje się odrębnymi pojęciami „odbiorcy” i „prowadzącego instalację.

Wskazać na wstępie należy, że powołane wyżej rozporządzenie nr 1013/2006, co wynika z treści art. 1 ust. 1, określa procedury i systemy kontroli w zakresie przemieszczania odpadów, w zależności od pochodzenia, przeznaczenia i trasy przemieszczania odpadów, rodzaju przesyłanych odpadów oraz przewidzianego trybu postępowania z odpadami w miejscu przeznaczenia. Zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia nr 1013/2006 przemieszczanie odpadów pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, na terytorium Wspólnoty lub przez państwa trzecie, przywożonych na terytorium Wspólnoty z państw trzecich, wywożonych ze Wspólnoty do państw trzecich i przewożonych w ramach tranzytu przez terytorium Wspólnoty na trasie z oraz do państw trzecich może od warunkach określonych w tym rozporządzeniu. W zależności od rodzaju przemieszczanych odpadów ich przewóz może być wykonywany na podstawie załącznika VII do rozporządzenia nr 1013/2006, jeżeli znajdują się one na tzw. zielonej liście, albo dopiero po uzyskaniu odpowiednich dokumentów niezbędnych do dokonania przewozu

danych odpadów.
Przemieszczanie odpadów, które nie mogą zostać zaliczone do odpadów z zielonej listy możliwe jest dopiero po uzyskaniu dokumentu zgłoszenia transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów i dokumentu przesyłania dotyczącego transgranicznego przesyłania/przemieszczania odpadów, a także zezwolenia na międzynarodowe przemieszczenie odpadów. Wykonaniem powyższego rozporządzenia na gruncie prawa krajowego jest ustawa z dnia 27 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (tekst jedn.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1792). Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 ustawa określa postępowanie i organy właściwe do wykonania zadań z zakresu międzynarodowego przemieszczania odpadów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1) oraz kary pieniężne za naruszanie obowiązków w zakresie międzynarodowego przemieszczania odpadów. Ustawa to

jest w istocie aktem prawnym o charakterze wykonawczym w stosunku do bezpośrednio stosowanych przepisów europejskich - rozporządzenia nr 1013/2006 oraz przepisów, do których się ono odwołuje. Skutkiem powyższego jest obowiązek każdorazowej interpretacji przepisów krajowych z uwzględnieniem treści normatywnej przepisów wspólnotowych, w tym również z uwzględnieniem celów regulacji zawartych w rozporządzeniu, odnoszących się do ustanowienie kompleksowego systemu kontrolowania przesyłania odpadów, zarówno w celu ich odzysku, jak i unieszkodliwiania. System ten obejmuje zarówno przesyłanie w obrębie UE, jak i pomiędzy państwami UE a państwami do niej nienależącymi. Przy wydawaniu zgody na przemieszczanie wykorzystuje się rozbudowany system wcześniejszych powiadomień i pozwoleń, którym towarzyszy dokumentacja umożliwiająca organom administracji kontrolowanie całego procesu przemieszczania - od przesyłania do ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia, (por. Jerzmański J., Radecki W., Ustawa o międzynarodowym

przemieszczaniu odpadów. Komentarz; Lex 2014 r.). Treść wyżej wymienionych aktów prawnych jednoznacznie potwierdza, że zarówno rozporządzenie nr 1013/2006 1013/2006, jak i wydana w wykonaniu tego rozporządzenia ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, dotyczą dokonywania transgranicznego przemieszczania odpadów dokonywanego wyłącznie w celu odzysku lub unieszkodliwiania odpadów będących przedmiotem przemieszczenia. Dalej odnosząc się do stanowiska spółki, co do możliwości uznania jej za „odbiorcę odpadów” w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 1013/2006, zgodzić się należy ze skarżącą, że termin ten nie jest jednoznaczny. W przypadku działań legalnych jest nim zawsze każda osoba lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do których odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Tym samym, co do zasady odbiorcą odpadów będzie podmiot prowadzący ich odzysk lub unieszkodliwienie. Wskazać jednak należy,

co również podkreśla skarżąca, iż z treści przepisów rozporządzenia 1013/2006 wynika, że ustawodawca unijny dopuszcza sytuację, w której w proces dokonania przetworzenia przemieszczonych odpadów mogą być zaangażowane dwa odrębne typy podmiotów to jest „odbiorcę” i „prowadzącego instalację przetwarzania”.

Rozróżnienie takie występuje również na gruncie przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu

odpadów. Niemniej jednak w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą skargę przewidziane w powyższym zakresie rozwiązania nie mogą, wbrew stanowisku skarżącej spółki, uzasadniać działania sprzecznego z celem regulacji rozporządzeń nr 1013/2006, którym jak już wcześniej wskazano było ustanowienie

kompleksowego systemu kontrolowania przesyłania odpadów, wyłącznie w celu ich odzysku unieszkodliwiania. **Skoro zatem, zgodnie z zawartą w art. 2 pkt 14 rozporządzeń definicją odbiorcy odpadów, odbiorcą takim jest każda osoba lub przedsiębiorstwo podlegające jurysdykcji państwa przeznaczenia, do**

których odpady są przesyłane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia, to warunkiem uznania danego podmiotu za odbiorcę odpadów w rozumieniu

rozporządzenia, a tym samym wydanej w wykonaniu ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów jest dokonywanie przez dany podmiot przemieszczenia odpadów właśnie w tym celu.

Dokonywane transgranicznego przemieszczenia towaru w innym celu, jak np. dalsza sprzedaż takiego towaru w celu jego wykorzystania w dotychczasowej postaci też dokonywania jego odzysku czy unieszkodliwiania, nie może być poddana rygorom rozporządzenia, jak i ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Przedmiotowe akty prawne mają bowiem na celu wyłącznie dokonywanie kontroli przemieszczania odpadów w celu ich odzysku lub unieszkodliwiania.

Podkreślić również należy, iż kwestionowanym przez skarżącą pkt 3 zarządzenia

pokontrolnego nie
zakazano skarżącej
prowadzenia, w oparciu
o aktualne zezwolenie
na zbieranie odpadów,
działalności opierającej
się na skupowaniu
odpadów z zagranicy,
magazynowaniu ich na
terenie zakładu a
następnie dalszej
odsprzedaży, która to
działalność mieści się
w definicji zbierania
odpadów, o której mowa
w art. 3 ust. 1 pkt
34 ustawy z 14 grudnia
2012 r. o odpadach (tekst
jedn.: Dz.U. z 2020 r.
poz. 797). Spółce nakazano
natomiast zaprzestania
w ramach działalności
polegającej na zbieraniu
odpadów przyjmowania
odpadów z zagranicy
celem ich odzyskania
lub unieszkodliwienia.
Jak już bowiem
wcześniej wskazano, z
przedłożonych do kontroli
dokumentów wynikało
między innymi, iż skarżąca
w ramach prowadzonej
przez siebie działalności
zbierania odpadów, była
jednocześnie odbiorcą
odpadów przywiezionych
na teren kraju w
celu ich odzysku
lub unieszkodliwienia,
jak również podmiotem
wykonującym powyższy
proces. Pomimo, że
skarżąca spółka nie
dysponuje na terenie
swojego zakładu tego
rodzaju instalacją."

Wobec powyższego
zdaniem Sądu C. G.

dopuścił się czynu z art 183 § 4 k.k. bowiem Spółka w ramach prowadzonej przez siebie działalności zbierania odpadów, była jednocześnie odbiorcą odpadów przywiezionych na teren kraju w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia, jak również podmiotem wykonującym powyższy proces. Pomimo, że skarżąca spółka nie dysponowała na terenie swojego zakładu tego rodzaju instalacją. Zatem postępowała wbrew prawu oznaczając się jako odbiorcę przyjmującego odpady celem unieszkodliwienia lub odzysku. Zdaniem Sądu istotą przepisów unijnych jak i prawa krajowego jest to by z góry było wiadomym kto dokona recydingu odpadów by nie zalegały one gdzieś nieprzetworzone jeżeli taki jest cel transgranicznego ich przemieszczania. Przy tym pamiętać należy, że przepisy **art.183 § 4 i 5 KK**, które kryminalizują **przywożenie z zagranicy** lub **wywożenie za granicę** – odpowiednio – odpadów (art. 183 § 4 KK) i odpadów niebezpiecznych (art. 183 § 5 KK). Wymienione czynności nie są bliżej sprecyzowane w przepisach regulujących postępowanie z odpadami. Ich zakres zdaje się wykaczać poza definicję przemieszczania odpadów

rozporządzenia (WE) Nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14.6.2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.Urz. UE L Nr 190, s. 1 ze zm.) ("transport odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwienia"), ponieważ na gruncie powołanych przepisów KK nie ma znaczenia przeznaczenie transportowanych odpadów. Są to przestępstwa z **narazenia na niebezpieczeństwo abstrakcyjne**, co zwalnia z konieczności wykazania zarówno tego, że czynność sprawcza spowodowała niebezpieczeństwo, jak i tego, że była zdatna do jego spowodowania (D. Gruszecka, w: Giezek (red.), Kodeks karny. Część szczególna, 2014, s. 425–426). Do znamion wymienionych przestępstw należy zatem **naruszenie przepisów administracyjnych regulujących postępowanie z odpadami**, w szczególności przepisów OdpadU, ustawy z 29.6.2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1792) i rozporządzenia (WE) Nr 1013/2006.

Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy

ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Sąd doszedł do przekonania, że czyn C. G. cechuje znikomy stopień społecznej szkodliwości z następujących względów:

- odpady przywiezione na terytorium RP były to odpady z tzw. listy zielonej czyli nienależące do niebezpiecznych jak te z listy bursztynowej;

- co najistotniejsze zostały przekazane dalszym podmiotom i gdzie zostały poddane procesowi recydingu czyli de facto spełniono cel tego obrotu. Podmioty te posiadały stosowne zezwolenia na przetwarzanie odpadów Spółka (...) wywiązała się zatem z obowiązku przewidzianego w art. 27 ust. 2 ustawy o odpadach i przekazała odpady podmiotom uprawnionym

- nie została wyrządzona żadna realna szkoda dla środowiska, czy ludzi;

- C. G. nie działał z motywacją zasługującą na szczególne potępienie tym

bardziej jak wskazywał WSA nie zakazano skarżącej prowadzenia, w oparciu o aktualne zezwolenie na zbieranie odpadów, działalności opierającej się na skupowaniu odpadów z zagranicy, magazynowaniu ich na terenie zakładu a następnie dalszej odsprzedaży, która to działalność mieści się w definicji zbierania odpadów, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 34 ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jedn.: Dz.U. z 2020 r. poz. 797). Spółce nakazano natomiast zaprzestania w ramach działalności polegającej na zbieraniu odpadów przyjmowania odpadów z zagranicy celem ich odzyskania lub unieszkodliwienia. Zatem jedynym naruszeniem prawa przez oskarżonego był cel w jakim przedmiotowe odpady przyjmowano, który i tak został zrealizowany przez inne podmioty.

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.632 ust.2 k.p.k., zgodnie z którym w razie umorzenia postępowania z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.	
7. Podpis		